כה ב. ב) ירו׳ ברכות פ״ז הל״ה. ג) תורת כהנים פ"ב, ד) ערכין ו א, ה) תוספתא פ״א ערכין ג., ו) ס״א שאינו, ו) ערכין ה ב, ח) עי׳ מנחות עג ב, ט) לכלי שרת,

עין משפמ

נר מצוה בז א מיי׳ פרק ג משקלים

:כל״ב שלים. בח ב מיי שם הל"ו ובכ"מ: בש ג מיי שם הל"ג: ל ד מיי שם הל"ד ופ"ו

מבכורות הל"י: לא ה מיי' פרק ג משקלים

בלייו:

הייה. לב ו מיי׳ פרק ג ממעה״ק הל״ד:

לג ז מיי׳ פ״ח ממתנו׳ עניים

הלכה ח: ניי' פרק א מערכין הלי"א:

נוסחת הבבלי

(א) א"ר אלעזר כו'. מתני' פליגא אר' אלעזר: (ב) מתניתא פליגא על ר"י דתני אין כו': פליגא על ר"י דחני אין כו': (ג) נידרין עולה לא בשאמר: (ד) ולא הביא עמה נסכי' ולא לכ"ש כו':

הגהות הגר"א [א] מלת אלא מיותר וכך ל"ל רישא בנכרי וכו': [ב] ל"ל כיני

רישא וכו": [ג] ה"ג ובלבד שהוא

מסוים. פתר לה בתחלי שאפיי מעותיו יוליכם לים המלח מתניתין פליגי על רשב"ל וכו׳

ול"ג ורשב"ל אמר וכו". דכבר נקט ותני ליה לעיל: [ד] ה"ג כשאמר נכרי הרי עלי עולה

טפמת הכני המר עני עולה ושמע ישראל וכו'. והיינו נידרין שע"י הנכרים נידר: [ה] ה"ג לא

הביא עמה נסכים והביא אח"כ

מקבלין הימנו ולא לכלי שרת אינון מותר נסכים נמלא מביא

דבר שאינו מסויים. וקשיא לרייל.
דבר שאינו מסויים. וקשיא לרייל.
והמיצ רייי בד בון והא מנינא
מעריכין ונערכין ועורכין וכוי.
מערונין ונערכין ועורכין וכוי.
אינון וכוי והוי דבר מסוים
אינון וכוי והוי דבר מסוים
וחפייה מקבלין אשייב מא אינו

לך למימר כיון דאיהו לא מכרין לך למימר כיון דאיהו לא מכרין לבד״ה אלא לשמים וחאליהן הן באין לבד״ה. ואינו אסור לר״י לקבל מהן אלא כשנותן להדיא לבד״ה ה״ו לר״ל:

גליון הש"ם

לה ט מיי שם הל"ו:

לד ח מיי*י*

ריבב"ן לכנום כים אלא אנחנו לכד. גרסינן בערכין פ"ק תני חדא נכרי שהתנדב נדבה לבדק הבית מקבלין אותה ממנו ותניא אידך אין מקבלין אותה ממנו אמר ר' אילא אמר ר' יוחנן ל"ק הא לכתחלה הא לבסוף דאמר ר' אסי אמר רצי יוחנן בתחלה אפילו מים ומלח אין מקבלין מהם פירוש משום רפיון שמא יתכוונו לרפות ידי עושי המלאכה. לבסוף לאחר שנגמר בנין הבית דבר מסויים אין מקבלין מהן דבר שאינו מסויים מקבלין מהן היכי דמי דבר המסויים אמר רב יוסף כגון זו אמה כליא עורב פיי כל דבר הנראה למקדש אין מקבלין מהן לפי שלא יהיה להם חלק וזכרון בבית כדכתיב ולכם אין חלק וזכרון בירושלים: אנו חייבים בקלבון לוים וישראלים אבל כהנים לא [השוקל] ע"י העבד ע"י הקטן פטור. הואיל שהן עלמן פטורין אם אחרים שקלו על ידיהן נמי פטורין אע״פ שבאו מיד אדם המחויב בקלבון לעלמו. על ידו ועל ידי חבירו חייב בקלבון אחד. על עלמו ולא במה שנתן חצי שקל חבירו: ר"מ אומר ב' קולבנין. ירושלמי אע"פ שאין שקלו תורה קלבנו תורה כלומר אעפ"י שלא נתחייב ליתן השקל על חבירו הואיל שנותן יתן גם הקלבון סבר (כר') [ר" בנותן שקלו שלם שפטור מן הקלבון פי׳ אם נתן שקל שלם ולא נתן בתורת קלבון ההוספה אפי׳ הכי פטור בקלבון: אמר רבי מאיר כמין מטבע אש הוליא הקדוש ברוך הוא מתחת כסא הכבוד והראהו למשה ואמר זה יתנו כזה יתנו: נתן מלע ליטול שקל חייב ב' קולבנות. ירושלמי אמר ר' אלעזר דר' מאיר דאמר דאחד שקל שהוא נותן ואחד שקל שהוא נוטל רב אמר ד"ה היא. אחד שקל שהוא נוטל ואחד לדבר תורה. הנותן סלע פי' בינו ובין חבירו הואיל שחבירו ישלם לו חייב ב' קולבנות פ"א נתן סלע להקדש כדי ליטול שקל מן ההקדש: השוקל ע"י עני ע"י שכנו. משלו שנותן לו מתנה פטור מקולבון אעפ"י שלא צירפו (נ"א שלירפו) עם שקלו ונתן סלע שלם: אבל אם הלוון לו חייב. דהוי כאילו הוא נתן לפי יחחייב גם הוא בקולבון להלווח לו. ולח״ק דפליג לעיל על ר״מ אלטריך דאמרי לעיל על ידו וע״י חבירו חייב בקולבון אחד התם נחן לו מתנה אבל הכא שמלוהו חייב: האחין השוחפין שחייבין בקולבון פטורין ממעשר בהמה. אם חלקו ממון אביהם אע"פ שחזרו ונשתחפו חייבין כל אחד

ואחד בקולבון אעפ"י שהיה אביהן שוקל על ידן וממוד בקורפון מעפיי שאייה זפייזן שוקף עדייזן ופטור מן הקולבון אם היו קטנים פטורים דמנן לעיל על יד הקטן פטור ואם היו גדולים נמי פטור דמנן ע״י שכנו ע״י בן עירו פטור ובנו גדול כבן עירו דמי שלא היה אביו חייב עליו ואע"פ שעד עתה מתפוסת הבית לא פרע מהם אביהם קולבון עכשיו שחלקו חייב אע"פ שחזרו ונשתתפו לא אמרי׳ חזרה לתפוסת הבית קוכהן פכפי רפטורין ממעשר בהמה דמ"ר בבכורות בפ'י בתרא (דף מי) יהיה לך ולא של שותפות יכול אפי' מתפוסת הבית ח"ל יהיה [פיי יכול] אפי' מתפוסת הבית יהיו פטורים ממעשר בהמה דכשותפות דמי ח"ל יהיה ופריך התם והא בבכור כתיב אם אינו ענין לבכור דאימיה בשוחפות דכחיב ובכורות בקרכם ואאנכם תנהו לענין מעשר בהמה: אמר ר' ירמיה פעמים שחייבין בזה ובזה ופעמים שפטורין בזה ובזה. פעמים שחייבין בקולבון ופטורים ממעשר ופעמים שחייבין במעשר ופטור מן הקולבון. חייבין בזה ובזה שחלקו בכספים ולא חלקו בבהמה פטורין בזה ובזה שחלקו בבהמה (פי׳ שם רש״י וחזרו ונשחתפו) ולא חלקו בכספים חייבין בקלבון

ופטור ממעשר בהמה שחלקו בכספים וחלקו בבהמה חייבין במעשר בהמה ופטורין

יואלו שהיבין בקלבון לום וישואלים וגדים ועברים משוחררים אבל לא כהנים ונשים ועברים וקטנים השוקל ע"י כהן ע"י האשה ע"י עבד ע"י קמן פטור בואם שקל על ידו וע"י חבירו חייב בקלבון א' ור"מ אומר ב' קולבנות הנותן סלע ונוטל שקל חייב שני קולבנות יהשוקל על יד עני ועל יד שכינו ועל יד ב' עירו פטור ואם הלוון חייב "האחין" השותפין יד בן עירו פטור ואם הלוון חייב "האחין" השותפין שחייבין בקלבון פטורין ממעשר בהמה וכשחייבין במעשר בהמה פטורין מן הקלבון וכמה הוא קלבון מעה כסף דברי ר"מ וחכ"א "חצי מעה: גמ' אע"פ שאמרו כו' הא לתבוע אין תובעין הכא את אמר תובעין והכא את אמר אין תובעין כאן בשהביא ב' שערות וכאן בשלא הביא ב' שערות: הנכרי והכותי כו'. א"ר בא (ביבא) תיפטר כמ"ד כותי כנכרי דאתפלגין^{ני} כותי כנכרי דברי רבי רשב"ג אומר כותי כישראל לכל דבר (א)אמר ר' לעזר מתני' בנכרים הא בכותים לא ותניג כן יאדם ווו לרבות את הגרים מכם ילהוציא את המומרים מתני' פליגי על ר' אלעזר אין מקבלין מידם קני זבין וזבות קני יולדות וכי יש קני זבין וזבות בנכרים [א]אלא רישא בנכרים וסיפא בכותים [ב](והא כיני) כן הוא רישא בנכרים וסיפא בכותים אמר⁷ ר' בתחלה אין מקבלים מהן לא דבר מסוים ולא דבר שאינו מסוים ובסוף מקבלין מהן דבר שאינו מסוים ואין מקבלין מהן דבר מסוים רשב"ל אמר בין בתחילה בין בסוף אין מקבלין מהן לא דבר מסוים ולא דבר שאינו מסוים (-)מתני פליגי על רבי יוחנן אין^ס אין מקבלין מהן הקדש ונדבה רבי יוחנן אין לבדק הבית פתר לה בין בתחלה בין בסוף ויובלבד דבר ימסוים (כ״י פתר לה במסוים שאפילו מעותיו יוליכם לים המלח). רשב"ל אמר בין בתחלה ובין בסוף אין מקבלין מהם לא דבר מסוים וכו': מתני' פליגי על רשב"ל דתני הכל" שוין "שהן גודרין ונידרין פתר לה עולה ווו ניחא נודרין עולה (ג'נידרין עולה (לא) ווא ווו כשאמר ישראל הרי עלי עולה ושמע נכרי ואמר מה שאמר זה עלי (ד)[ה]ואינו^{ם)} מביא עמו נסכים ומותר נסכים לא לכלי שרת אינון נמצא מביא דבר מסויים התיב רבי יוםי בר רבי בון והא תניגן "נערכין ועורכין לא ים בו דב בון הוא זונגן נעובן זעורבן לא לברק הבית אינון היך מה דאת אמר תמן לשמים הוא מתכוין ומאיליהן הן באין "ילברק הבית כן את אמר אף הכא לשמים הוא מתכוין

ע"י דר השקמה הזת מתחייב: ופרין וחיטו מפיח. הנכלי עם העולה נספים במתיה וכיון שלרין להביח נספים אחל שלח יהיה מותר וחנן לקמן מותר הנספים לכלי שרת: ומשני נמלא מביא דבר מסוים. כלותר וליטעמך הא אף לר' יותנן קשיא הרי מביא דבר מסוים דבר מסוים הן: הסיב כ"י בר בון. לתרולי לרבי יותנן: וערכין לא לבדק הביח אינון. בממיה ותקשי לך מתני' גופא: היך מה וכו'. ע"כ לותר לא לבדק הביח אינון. בממיה ותקשי לך מתני' גופא: היך מה והלן לבדק הביח יהבינן דהם לא מיקרי דבר מסוים כיון דלבו לשמים כלומר לגבוה ואנן לבדק הביח יהבינן ליה ה"נ במותר הנסכים כיון שהוא נותנן להקריבן לגבוה וממילא ניחותרו ויהבינן ליה ה"נ במותר הנסכים כיון שהוא נותנן להקריבן לגבוה וממילא ניחותרו ויהבינן

משנת אליהו הוא דקמעייל חולון לעזכה דמיימי ומסרן לצור. וכאן האריך בסוגיא בלישלא ימילא וני הילקוט יוסר מחור כך משיבין חכמים לדיי מנחת יחיד קריבה כלל ואין מנחת לצור קריבה כלל. כיון שמסרה לצור כמה שרא דבת לצור ועי לקמן רפיד, ומש"ש: וסימא בכוחם עיין בכמצים בפי שכמב אין מקבלון קני זבים כי דיל מיד המחמים אבל הככרי אינו יודע שה ואינו טורת לעולם בפי שכמב אין מקבלון קני זבים כי דיל מיד המחמים אבל הככרי אינו יודע שה ואינו טורת לעולם

קנו שקנ שלם אין נותנין אלא קלבון אחד: רמ"א כ"ל לבונות. דקובר ר"ת השוקל מחלים השקל מהיי בקלבון הלכך שנים ששקלו שקל שלם חיי בי קלבון הלכך שנים ששקלו שקל שלם חיי בי הקבון הלכך שנים ששקלו שקל שלם חיי בי הקדש וונטל מתנו מחלים. דקי האינו שקל האמור לאן היינו מחלים השקל: נותן ב' קלבונות. מפרש בגמ': הא לחבוע אין חובעין. מדקתני אם שקלו מקן מובעין מדן משמע אם שקלו חובעין אין מובעין מים וקשיל חובעין או מובעין שאין חובעין הרשא אין מובעין מים ועשרים וקטנים דמשמע אבל חובעין מיהח: לאן. רישא איירי בקיטן שהביא שהי שערות ואפרשין וסיפא בקטן שהביא שהי שערות ואפרשין וסיפא בקטן שהביא שהי שערות ואפרשי חובעין (מי לא: בקטן שהפיא שהי שערות האפי" חובעין נתי להי מיפסר. מפרש דמתניי אחיא כמ"ד דכותי כנכרים מיפסר. מקבלון מתנון: האישלעון, דפליני: אואלו שחייבין בָקלְבון לוים וישראלים וגרים ועבדים מיפחר. תפרש דמותני חמית כת"ד דכותי בנכרים לפיקר ז'ן תקבלין מתנו: האיספלגון. דפליגי: ממני בנכרים. דוקא הוא דאין מקבלין מידן אבל מכותיים מקבלין: ויחני קו. ותניא נתי הכי אדם. כי יקריב מכם קרבן ודרשינן אדם לרבות את הגרים וקשיא ל"ל קרא מיפוק ליה דלא גרע מכרים דאיתרבו מאיש איש שוודרים של הדלא גרע מכלים דאיתרבו מאיש שוודרים ליה דלא גרע מוכרים דאיתרבו מאיש איש שנודרים נדרים ולדבות אלא לאשמועינן דהא דכתיב מכם נדרים ולדבות אלא לאשמועינן דהא דכתיב מכם למעט מומרים דוקא מומרים מישראל אבל מגרים אפי מתומרים מקבלין וה״ק מכם בכם חילקתי אפי מומומרים מקבלין וה״ק מכם בכם חילקתי מלא באומות כדאיתא פרק קמא דחולין והשתא מכותים אע״ש שחורו לשורם מקבלין ומקן וא״ת הא אדם גבי נדבה כמיב וע״כ לותר דשקלים לנדבה הא שיש איש הייל דכתיב גביהו דבר אל בני ישראל במיב היקחו לי תרומה: ופריך מסני פליגא וכו. כלותר איש איש וייל דכתוב ופריך מסני פליגא וכו. כלותר מסיפא דמתני קשיא לכ״א: וכי יש קיני ובים פיפא דמתני קשיא לכ״א: וכי יש קיני ובים מיפא דמים. הא בני ישראל כתיבי בפרשה אלא ודאי הסיפא בכומים שהיו גרים וכיון שחזרו לסורם בנתים. הם כני שרתו כחיב בפרשה חצה ודמי דמיפה בכותיים שהיו גרים וכיון שחזרו לסורם קתיל דמין מקבלין ומהן וקשיא רישא בעבריים וסיפא בכותיים: ומשני והא כיני. כלומר יהי כן רישא בנכרים וסיפא בכותיים: במחלב. במחלת הבנין בנכרים וסיפא בכותיים: במחלב. בנכרים וסיפת בכוחים. בשתה. בתוחח הכדן אין מקבלין מהן שום דבר דשמא לרפיון המלאכה מכוונים: וכפוף לחוק את בדקיו: פ"ד מקבלין מהן דבר שאינו מסויים ואין מקבלין מהם דבר מסוים. וה"פ דבר שאינו מסוים כגון מים ומלח מסוים. וה"פ דבר שאינו מסוים כגון מים ומלח ודבר מסוים דבר שנראה בעין אין מקבלין מהן דגנאי הוא ועוד שמתפארים בו: הקדש נדבה דגנאי הוא ועוד שמתפארים לבדק הבית. ולא מפליג בין חחלה לסוף ובין דבר מסוים לשחינו מסוים: ה"ג ובלבד דבר מסוים. מסוים נשחינו מסוים: ה"ג ובנפד דבר מסוים.

וה"ם ברייתא איירי דוקא בדבר מסוים: מסניי.

בפ"א דערכין קשיא על רשב"ל: הכל שוין וכו'

ברישא מע יכרים רמ"א נערך אבל לא מעריך

רי"א מעריך אבל לא נערך זה חה מודים שנודרין

ונידרין ונודרין היינו דמי פלוני עלי ונידרין דמי

עלמו עלי או שאמרו אחרים דמי פלוני עלי והכל

עלמו עלי או שאמרו אחרים דמי פלוני עלי והכל

עלמו על מו שמותו ומחלים דות פלחי על היהכל לבדק הבית שמעינן דמקבלין מהן: ומשני פסר לפ. הא דנודרין ויודרין היינו עולות אבל לבדק הבית לא: ופריך הניחא נודרין. איכא לאוקומי בעולה דאם הישראל מדירו שיתן עולה מי ישמע בעולה דאם הישראל מדירו שיתן עולה מי ישמע בוארלודהן הבית לה: ופרוך פניחה עודרין. היכה להוקותי בעולה הלה נידרין ליכה לתיומר בעולה דאם הישראל מדירו שימן עולה מי ישמע לו הנכרי: ומשני לה בשאמר הישראל וכר. וה"ו כהילו הישראל מדירו שהרי ע"י נדר הישראל הוא מתחייב: ופריך ואינו מביא. הנכרי עם העולה נסכים בחמיה

שני בקרבן אהרן שם ולק"מ (לק"מ ברמב"ם פרק ג' ממעה"ק ה"ה ועיין במהרי"ט ח"ב בחו"מ סימן קכה: [ב] עי' תוס' ערכין ט"ב ד"ה אלא ובתו' יו" ם ולמסקנת הירושלמי כאן יש ליישב קושיית התוס' ועי' ברמב"ס פ"א מערכין הלי"א נראה שהיה לו פירוש אחר בדברי הירושלמי ומקורו נפתח לו: [ג] עי בהגר"א שהגיה. ועי בירושלמי נזיר פ"ט הל"א נראה כני׳ שלפנינו ע״ש:

תורה אור השלם

 דַבֶּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרְאַל וְאָמֶרְתְּ אֲלַהָם אָדְם כִּי יַקְרִיב מָבֶם קָרְבָּן לֹיִי מוֹ הַבְּהַמְה מו הַבְּקֵר וּמוֹ הַצֹאן תַּקְריבוּ אֶת הַבְּקֶר וּמוֹ הַצֹאן תַקְריבוּ אֶת דַּבֵּר אֶל בְּנֵי קרבנכם:

תקלין מדס ולנו וגר': גבו' הא לסבוע כו'. מדייק מדקמני אם שקלו הקטנים מקבלין מידם משמע אם מעלמם שקלו מקבלין אבל אין חובשין מהן וקשיא דהכא אמר אק מודם משמע אם מעלמם שקלו מקבלין אבל אין חובשין מהן וקשיא דהכא אמר אין הובשין וברישא דקמני אין ממשכנין את הקטנים הא למבוע חובשין איירי בשלא בשביא ב' שערות. רישא דקמני אין ממשכנין את הקטנים הא למבוע חובשין איירי בשלא הביא שתי שערות: כמ"ד וחי לוחי לכלומר הא דקמני בלולה מתני צין בשקלים וצין בקרבנות חובה אין מקבלין מידם קאי נמי אכומים בלולה מתני צין בשקלים וצין בקרבנות חובה אין מקבלין לן אמאי אין מקבלין קרבנות מכומים נמי אין מקבלין הפליני בפולי מנכרי ב' האפליו ביבי הרי את הברי ברי המתני ביבי הא לחלי את הבריא הברי הברי האפלין בקלוני. בוסי בכרי דבי את מבלין אף מכומי בחי אתר את הבלין בקבלין מידם קיי וצים כו' לא קאי רק אתר האול מתני ביבי מול מקבלין אף מכומים אתר אתר הקבלין מרומים ואתיא מתני כריע: אדם לרבום אח בהרים. וכומים נתי גרי מקבלין מידם קולי אין מקבלין שני בוסי מני ברים מקבלין מידם קולי אין מקבלין שני ביבי מוכח מסיפא דמוכי דכומי כנכרי דהא קחני לוא מקבלין עו"כ הא דקמני דרים יבולי לבומים קאי מקבלין מידם וציו לימל בכרי באלים יודעים וטורחים בזה לעול מרומים שבילו אין מקבלין למוסים אף וש"מ למולים לוי וש"מ הלוי מולים הלי וחוק להביליו למדם אין מקבלין מידם ות מוקלי למחים לא משלי מני ברי מולים לאחריהו וסיפא קפני נו" אן מקבלין מידם ומים את מרי בכרי וכותי וסיפא בנכרי לחוד לא מקביל לחוד ולא מיירי דסיפא צוכרי לחוד לה מדי להיפא בנכרי לחוד לא מודי ליי ארתין הנופא לנכרים ברישא אבל למיגרע העיקר דהיינו נכרי דאתחיל ביה קשיא: כיני. כלומר בכתי הטטפל לנכרים ברישא אבל למיגרע העיקר דהיינו נכרי דאתחיל ביה קשיא: כיני. כלומר אין רישא בנכרי וסיפא בטחי: א"ר יותן במחלם. בתחלם הבנין דחישיטן שתא לרפיון הם מתכחונים כדכתיב ויהי עם הארץ מרפים וגר: לבסוף. לחק את בדק הבית דאין לומר רפיון מתכו דבר מסוים. דבר חשוב שניכר ונדאה בעין אן מתפלין מידם דגנאי הוא ועוד שמתפארים בו ובערכין (ר אי) מפרש מסויים כגון אמה כליא עורב ושאינו מסויים אפי מים ומלה אין מקבלין פי לב"ה. ס"ד דמיירי בין במחלה בין בסוף: פסר לה בין פו. כמחלה ולכך לא מפלגיון בין דבר המסויים לשאינו מסויים שבתחלה אפיל אם הבריתא מיירי בין במחליים ולכך לא מפלגיון בין דבר המסויים לשאינו מסויים שבתחלה הפיל אשודיון ועודרין. בתחלה ולכך לא מפלגיון בין דבר המסויים לשאינו מסויים שבתחלה הפיל ושודין ועודרין ועודרין ועודרין שנה היא בערכין ולענין ערכין בכרים בכרים פליגי התם כ"מ ור"י וקאמר ושרן שנדרין ועידרין מעלה היא במחלה אם בסוף אם בדבר המסויים או אינו מהנין שנדרין ונידרין קשיא לר"ל דהא איהו קאמר דאין מקבלין מהן כלל: פסר לה עולה מה עות עלה מה בית על הוכרי: מ"ג באמת היינו עולת אבל לבדיה לא חיל לדרי למיל בית לה הני שעל לה הכרי מדר, בולא הביא עמה נפכים כי את לה ביא או הביין בעלה דאם היבל לה מי שתנ לה הכרי: מ"ג באמת כי כרי כו מה שאמר זה עלי. לא לבו"ה אינון וחיד בר מסויים ואפ"ה מקבלין אש"כ מה הי בר בון לחולי לה"ל: לא לבו"ה אינון והי דבר מסויים ואפ"ה מקבלין אש"כ מה אית לך למימר כיון דאיהו לא מסרין לבדק הבית אלה לשמים ותאליהן הן בלין לבד"ה.

בקולבון. (מנאחי שם שלא חלקו לא בזה ולא בזה): שחלקו בכספים ולא חלקו בבהמה. ירושלמי אמר ר' מנא הדא דחימא בשלא היתה בהמה רוב אבל אם היתה בהמה רוב הן היקר נכסיו וחייבין בקולבון פי רוב נכסיו הן בהמה. ר' אבון אמר ר' שמי בעי מפני שעשיחו כאדם אחד אלל מעשר בהמה את פוטרו מן הקולבון. פי׳ מתפוסת הבית מחייבתן במעשר בהמה (כלומר) [כמו] שלא חלקו כלל אתה פוטרו מקולבון א״ל לא שניא היא שהוא נותן סלע אחת שלמה. משמע מהכא דפטורין